

al den Bistand man kan, selv med bethdelig Risiko for En selv — hvis den internationale Kommission skulde komme til det Resultat, siger jeg, at Unbladelsen heraf kun skulde medføre Bødestraf, da vilde jeg for mit Vedkommende meget beklage det.

Indenrigsministeren (Singer & Lev):

Det synes at være erkjendt, at det vilde være betimeligt, om vi fik en Lov som denne, hvorved vi, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) yttrede sig, vilde komme paa Linie med de udenlandske Stater, med hvilke vi have Samkvem. Jeg tror ogsaa, det er ganske nødvendigt at søge at komme paa Linie med disse. Derimod tror jeg ikke, det ærede Medlem har Ret i, at man kunde optage Detailbestemmelser i selve Loven, navnlig § 1; en kongelig Anordning vil være nødvendig der. Jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at det vilde ogsaa her komme an paa at komme i Overensstemmelse med, hvad andre Lande have. Det, der her er Tale om, er jo Ildsignaler, Flagsignaler og Studsignaler. Jeg tror ikke, det vilde være hensigtsmæssigt at gaa til Bestemmelse herom uden ved Anordning. Det er altsaa anerkjendt fra flere Sider, at Loven bør fremmes, og det er ogsaa anerkjendt, synes mig, fra forskellige Sider, at dens § 2 bør tages med. Grunden til, at den ikke blev taget med af Ministeriet, var den, at man vidste, at der var afgiven en Betænkning af den skandinaviske Sølovskommission, og dens Fremkomst mente man at burde oppebie. Jeg skal siden komme tilbage til den. Maa jeg først sige et Par Ord om „signalere“ og „signalisere“, som have valet en Del Interesse baade i og udenfor Thinget. Indenrigsministeriet har jo nærmest vedkjendt sig Udtrykket „signalisere“. Jeg skal forøvrigt gjøre opmærksom paa, at i den sidste Vedtægtgjørelse om dette Emne, angaaende Befæstningen og Anbringelsen af de Lanterner samt Lydsignalapparater, som skulle føres af danske Damp- og Seilskibe, Vedtægtgjørelsen af 18de Februar 1887, bruges, som de Herrer ville have set, Udtrykket „Signalapparater“. Justitsministeriet vedkjender sig „Signalisering“ i Lov 24de Marts 1875 § 3 Lit. h, der staar: „Andre ifølge Overenskomst imellem søfarende Nationer brugelige Signaliseringsredskaber skulle have tilføje“, og denne Lov er parafeteret af det ærede Medlem, som for Liden repræsenterer Viborg Amts 2den Valgkreds. Marineministeriet har, som det synes, i Aarhundreder brugt Udtrykket „signalere“, og jeg tror nok, der kan siges en Del til Fordel for det, naar vi skulle bruge

det internationale Sprog. Det er muligt, at man kan gaa uden om, som jeg har gjort i den omtalte Vedtægtgjørelse; det kan komme under nærmere Overvejelse; Spørgsmaalet er jo ikke saa overordentlig vigtigt. (Afbrudelse af Hedemann.) Krigsministeriet bruger ogsaa „signalere“, siger det ærede krigslærde, krigskyndige Medlem her ved Siden af mig. Altsaa de militære Ministerier have Udtrykket „signalere“, de civile Ministerier tendere henimod „signalisere“. Nu kunne vi jo se at komme til et Kompromis. Jeg har ikke troet at burde gjøre væsentlige Indvendinger imod det valgte Udtryk. — Det er jo erkjendt af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds, at § 2 bør optages i Lovforslaget. Jeg skal i Anledning af denne Paragraf først tillade mig at sige, at jeg kun kan beklage, om der lige overfor den skandinaviske Sølovskommission skulde være begaaet en Etikettefeil, men jeg forstaar det ikke rigtig. Jeg skal først vedkjende mig, at det ikke er Landsthingets Udvalg, der har redigeret § 2, den er redigeret i Indenrigsministeriet. De Herrer vide, at ved Konferencer med Udvalg og deslige kommer det ikke saa sjældent for, at naar man er enig om, at en ny Paragraf skal indsettes, paatager vedkommende Minister sig Affattelsen, og jeg vil her fritage Landsthingsudvalgets Ordfører for Ansvar for at have affattet Paragrafen. Den er affattet i Indenrigsministeriet, og man mente der at være i bedste Overensstemmelse med den skandinaviske Sølovskommission. Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, hvad det ærede Medlem for Præsto Amts 3die Valgkreds (Beth) ogsaa rørte ved, at Straffebestemmelserne ere tagne fra Sølovskommissionens Bestemmelser, ellers havde jeg maaste ikke ønsket at foreslaa dem. Hovedbestemmelserne er taget fra Sølovskommissionens Forslag § 224 og Straffebestemmelserne fra dets § 294. Nu mente jeg uregelmæssigt, at det var Opgaven at holde sig i Realiteten til den skandinaviske Sølovskommission — jeg har vedkjendt mig det og søgt at gjøre det — og den væsentligste Sprogforandring, der er sket, er da ogsaa, at der staar „Skibsfører“ og „Fører“. Dette er imidlertid slet ikke sket af den Grund, som det ærede Medlem mente, at man har villet rette i Sølovskommissionens Udtryk. Ingenlunde! Grunden er ganske simpelt den, at dette synes at være den nu almindelige danske Sprogbrug, og at der i § 1 staar „Skibsfører“. Det var altsaa naturligt, at man ogsaa i § 2 fatte „Skibsfører“ og „Fører“, og jeg kan ikke se, at der deri er syndet mod Etiketten overfor den skandinaviske Sølovs-